8e JAARGe. № 102.

OOSTPOST

SOERABAYASCHE COURANT

Prijs der Inteekening.

Voor Soerabaya ℔ jaar ƒ 24.– ℔ halfjr. ƒ 12.– ℔ maand ƒ 2.–
„ Java. „ do. „ 30.– „ do. „ 15.–
„ Buitenbez". „ do. „ 36.– „ do. „ 18.–
„ Europa „ do. „ 50.–

De *OOSTPOST* verschijnt dagelijks met uitzondering van den Zondag.

ZATURDAG 28 APRIL 1860.

Prijs der Advertentiën.

De prijs der ADVERTENTIËN is ƒ 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.

Advertentiën met groote letter betalen dubbeld.

Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.

Voor doorloopende annonces kunnen schikkingen worden getroffen.

ADVERTENTIEN.

VERTREK DER LANDMAIL

GEDURENDE 1860.

in de maand Mei	op den 3 en	19.
„ „ „ Junij	„ „ 2 „	18.
„ „ „ Julij	„ „ 4 „	19.
„ „ „ August.	„ „ 2 „	18.
„ „ „ Sept.	„ „ 2 „	19.
„ „ „ October	„ „ 3 „	19.
„ „ „ November	„ „ 2 „	18.
„ „ „ December	„ „ 3 „	19.

(*Voor het land.*) Ingevolge bekomen magtiging zal door den Luitenant Kolonel Onder directeur der Genie in de 3e Militaire afdeeling, overeenkomstig de voorschriften vervat bij Staatsblad van 1829 No. 67, op Dingsdag den 29 Mei aanstaande des morgens te 9 ure, ten zijnen bureele eene openbare uitbesteding worden gehouden voor de levering van bij het Genie Departement benoodigde brandbluschgereedschappen.

De voorwaarden voor deze levering benevens de modellen, zijn, van af heden, ter inzage en bezigtiging van gegadigden op genoemd bureau, waar tevens de noodige inlichtingen kunnen verkregen worden.

Soerabaya, 25 *April* 1860.
De luitenant kolonel voornoemd,
(597) **J. R. STEINMETS.**

(*Voor de policie.*) Naar aanleiding van het gouvernements besluit van 12 April 1837 No. 2, der gemeente bekend gemaakt bij publicatie van den toenmaligen waarnemend Resident van Soerabaya, dd. 20 Januarij 1838, heeft de ondergeteekende de eer, de ingezetenen van de stad en voorsteden van Soerabaya te verzoeken, om de hekken, pilaren, muren en paggers hunner erven en bijgebouwen, die langs de wegen geplaatst of van daar zigtbaar zijn, binnen den tijd van dertig dagen van af heden gerekend, behoorlijk te doen witten en herstellen, het schilderen, daar waar het noodig is, er onder begrepen, en dezelven steeds in eenen netten en zindelijken staat te doen onderhouden, sub poena eener geldboete van ƒ 10 tot ƒ 50 naar gelang der omstandigheden.

Voorts wordt der gemeente indachtig gemaakt, aan het bepaalde bij art. 20 van het politie reglement (staatsblad 1829 No. 8) luidende:

„Ieder ingezeten is gehouden, tweemaal daags den weg vóór, op zijde en achter zijn huis of erf, voor zoo ver daar een publieken weg langs gaat, te doen begieten, op eene boete, voor de eerste maal van een gulden, en daarna van drie gulden, telkens dat zulks verzuimd is; zullende ingeval van volstrekte verwaarloozing van deze bepaling, het door de policie, op rekening van den bewoner, aanbesteed worden.

Soerabaya, 30 *April* 1860.
De Assistent-Resident voor de politie,
(600) **E. DIBBETS.**

VENDU DEPARTEMENT.

VERKOOPING.

Op Maandag den 30sten April 1860.

In een der pakhuizen van *Sech Awal* aan de kalimaas op aanvraag van de heeren *Fraser Eaton & Co* van een schip en inventaris.

Op Dingsdag den 1sten Mei 1860.

Bij den kapt. *Brands* op het Rustenburgerpad van meubelaire goederen enz.

Op Woensdag den 2den Mei 1760.

Bij den heer *H. A. Van Rossem* te Gatottan van meubelaire goederen.

Op Donderdag den 3den Mei 1860.

Bij den heer *H. Smith* aan de kalimaas van meubelaire goederen.

Op Vrijdag den 4den Mei 1860.

In de toko van de heeren *Mossembekker & Co.* in de stad op aanvraag van de heeren *MacLennan & Co.* van diverse goederen. (592)

HUWELIJK.

F. A. VAN DER WAAL
en
M. VAN MIDDELKOOP.

SOERABAYA, 22 *April* 1860. (601)

GEBOORTEN.

Voorspoedig bevallen van eenen *ZOON*, W. R. D. GROLMAN, geboren *Wardenaar.*

AMBOINA, 7 *Maart* 1860. (602)

VERKOOP VAN EEN SCHIP.

De reeds geannonceerden verkoop van het kopervaste Nederlandsche schip

STAD SCHIEDAM,

kapitein T. A. WULP,

groot **411** gemeten lasten, zal alsnu plaats hebben:

op Maandag den 30sten April a. s.

in een der pakhuizen van Sech Awal aan de *Kaliemaas*, schuin over het Waterhuis.— Men zal beginnen met **schip** en **Inventaris** te zamen op te veilen, en mogt daarvoor geen voldoend bod verkregen worden, zal men onmiddelijk overgaan tot

DEN AFZONDERLIJKEN VERKOOP VAN:

DE ROMP

VAN BOVENGENOEMD SCHIP,

met deszelfs **ondermasten**, **stengen**, **boegspriet**, **marsen** en **bramzaling**, **2 houten pompen**, **ijzeren** en **houten kombuis**, een **trap**, **2 ankers**, en circa 60 vademen **ketting**,

daarna de

INVENTARIS,

bestaande uit:

Staand- en **loopend tuig**, **2 stellen zeilen**, **4** groote en kleine **ankers** met **kettingen**, **kabeltouw** en **trossen**, **kajuitsgoederen**,

STUURMANS INSTRUMENTEN ZOO ALS:

Chronometer, **barometer**, **sextant**, **kijker**, **kaarten** en **boeken**.

VERDERS.

Kompassen, **vlaggen**, **kombuis ketels**, **rondhouten**, **ijzeren water kisten**, **watervaten**. Een groote **boot**, en 2 **sloepen** met toebehooren, enz.

(560) **D. D. VAN BOECKHOLTZ.**

VENDUTIE

in het COMEDIEGEBOUW te Soerabaya,

op Maandag 30 April

des avonds te *half acht* ure *precies*

EENER UITMUNTENDE VERZAMELING

MODERNE LITTERATUUR,

Waaronder bijzonder uitmunten de werken van ROBIDÉ VAN DER AA, A. VAN DER HOOP, J. J. L. TEN KATE, H. TOLLENS CZ. MR. J. VAN LENNEP, MEVR BOSBOOM TOUSSAINT en meer andere beroemde auteurs.

MEERENDEELS IN PRACHTBANDEN.

ZOOMEDE:

EENIGE PLATEN
en
MUZIEK.

voor zang en piano.

(570) **D. MAURITZ MARTENS.**

VAN GELIJKE BEWEGINGEN ALS GIJ.

(*Vervolg.*)

Is 't wonder dat hij allerlei rare dingen zich door 't hoofd haalde, en nu eens opgewonden werd bij de gedachte aan zijne schoone levenstaak, dan weder neerslagtig bij de ontwakende bewustheid zijner ongeschiktheid voor het practische leven? — Maar o! hij wanhoopte niet, zijne ziel was zoo geheel één geworden met zijne bestemming, hij had de zaak die hij diende zoo lief, hij zou in zijne lieve, vriendelijke pastorie met moeder en zuster en later met het ideaal van eene dominésvrouw, dat hij zeker wist hier of daar te zullen vinden, zulke aangename, zalige uren slijten, hij zou op zijne stille studeerdamer eene benijdenswaardige rust smaken, daar kunnen werken zoo als hij altijd gewenscht had te werden, en des zondags voor eene groote schare van heinde en ver optreden met eene prediking van het evangelie die zeker alle harten, ook het meest verharde, zou vermurwen.

Daar in het kleine Alm..... maar hoor! daar knalt een geweerschot, daar volgt een salvo, dat aan het onregelmatig schieten van tirailleurs doet denken, daar klinkt een luid *hoezee!* hem in 't oor, en als het rijtuig nu aan den ingang van het dorp is gekomen ziet hij zich omringd van eene groote menigte, die blijkbaar allen iets te zeggen hebben, doch van welke slechts één man geschikt schijnt om aller gedachten in behoorlijken vorm mede te deelen.

Het is de burgemeester, een deftige heereboer, die op een zalvenden, ongelijkmatigen toon den nieuwen predikant welkom heet.

Als deze hem beantwoordt, roept de menigte, even als de parlementsleden in Engeland, *hoor! hoor!* Met daverend gejuich beantwoordt zij den geïmproviseerden *speech*, wederom knalt een tirailleurs salvo door de lucht, en voort gaat het nu naar de pastorie, onder een groenen boog door, langs guirlandes van spar en sering, stapvoets, onder het juichen der menigte, het dringen en stooten, schreeuwen van jongens, lagchen en gillen van dikke boerenmeiden, en het knikken tot brekens toe van het dominéshoofd in de koets van den ambachtsheer.

Eindelijk zijn de nieuwe bewoners van Alm in de pastorie afgeleverd, heeft elke geweerdragende boerenzoon een kop koffij, een stuk koek en eenig geld ter vertering ontvangen, heeft de burgemeester die na zijne redevoering wel het regt meende te hebben om meê naar binnen te gaan, voor de tiende maal verteld dat het zoo ongelukkig was dat hij nu juist verkouden moest wezen en zijn stem zoo dof, de dominé Z. Edel Achtbare verzekerd dat hij daarvan niets heeft opgemerkt, zijne zuster gezegd: „Integendeel", zijne moeder: „Volstrekt niet," en is de menigte uiteen gegaan om te eten, wat geen boer verzuimen kan om twaalf ure.

Nu zetten moeder en kinderen zich vertrouwelijk in de nog ongemeubelde kamer, reeds lang tot huiskamer bestemd en deelen elkander de gewaarwordingen mede van dezen gewigtigen dag.

En toen de goede moeder des avonds in de nog ongeriefelijke logeerkamer zich ter ruste leide en de handen vouwde tot een innig dankgebed, toen zag zij in geweerschoten en juichtoonen en de aanspraak van den burgemeester en het mooije weer en den eereboog zoo vele bewijzen voor eene heerlijke toekomst.

En in de herberg danste het meisje uit Wels dat dien morgen zoo bang was geweest te laat te komen, eerst met KEES en toen met een' anderen jongen en eindelijk den geheelen avond met een knappen boerenzoon, wien zij reeds meermalen met ongewone belangstelling had aangezien, en dacht er niet aan of ze ook te laat t'huis zou komen en oom en moei boos zouden zijn. Ze zag wel dat KEES reeds lang boos was — wat verbeeldde zich zoo'n opgeschoten jongen al niet? — en KEES verbeeldde zich toch eigenlijk niets, dan dat hij zoo goed was als een ander, — misschien nog wel veel beter!

II.

EENE BUITENGEWONE EER.

Den volgenden morgen op een uur waarop men geene bezoeken verwacht en regt heeft „niet t'huis" te geven, hield dezelfde koets in welke de nieuwe predikant van Alm gearriveerd was, voor de pastorie stil. Nu zat de ambachtsheer er in, een man van iets meer dan middelbaren leeftijd, collator van Alm en een geschikt lid voor de Eerste Kamer blijkens de lijst der hoogst aangeslagenen.

Hij liet zich aandienen als Baron VAN DER VALCK en trad, terwijl de meid de boodschap deed, met zware stappen door de gansche lengte van den gang op en neêr.

Mevrouw VERHAGEN, want het wordt tijd dat wij namen beginnen te geven, ontving die boodschap met schrik en gelastte de meid den Baron in de zijkamer te laten, terwijl zij in zenuwachtige haast haren zoon opzocht, wien ze in den kelder bezig vond aan het uitpakken van een anker wijn, voor de eerste behoefte meêgenomen

VENDUTIE WEGENS VERTREK.

Op Dingsdag den 1sten Mei a. s.

ten huize van den Kapitein der Artillerie

BRANDS,

op het Rustenburgerpad,

DOOR

D. D. VAN BOECKHOLTZ,

van wel onderhoudene gepolitoerde en andere MEUBELEN, LAMPEN, SPIEGELS, SCHILDERIJEN, enz. benevens eene collectie BLOEMEN in potten. (596)

VENDUTIE WEGENS VERTREK.

Op aanstaande Woensdag den 2den Mei 1860.

ten huize van den heer

H. A. VAN ROSSEM

in de Gatottan.

Van eenen goed onderhouden inboedel bestaande in: nette gepolitoerde, bekleedde BANKEN, STOELEN, TAFELS, KNAPEN, SCHILDERIJEN, TAFEL- en HANGLAMPEN, LEDIKANTEN, DAMES-TOILET, KLEEDERKASTEN, enz. enz.

(591) **A. H. DEELEMAN.**

VENDUTIE WEGENS VERTREK.

Op Donderdag den 3den Mei

bij den Heer

A. SMITH

in het huis

vroeger bewoond door den Heer Bezier

achter het Kantoor van **W. CORES DE VRIES.**

Van eenen goed onderhouden inboedel bestaande in net gepolitoerde BANKEN, STOELEN, TAFELS, KNAPEN, KASTEN, IJZEREN LEDIKANTEN, SCHILDERIJEN, KLOKKEN, SPIEGELS, HANG- en TAFEL-LAMPEN, eene goed onderhoudene PIANINO, een SERAPHINE,

verder:

een kistje met HEEREN TOILET-ARTIKELEN in ZILVER gemonteerd. GLAS- en AARDEWERK, KEUKENGEREEDSCHAPPEN, eene groote partij BLOEMPOTTEN, en een HANG-WAGEN met een SPAN PAARDEN, enz.

(593) **A. H. DEELEMAN.**

VENDUTIE.

Op een nader te bepalen dag,

IN HET LOCAAL VAN DE FIRMA,

MOSSEMBEKKER & CO.

in liquidatie

aan de groote rivier door den ondergeteekende

VAN

Prachtige groote **spiegels** en **schilderijen.**
Engelsche hanglampen, en **toilet spiegels.**
Een groot factuur **schrijfbehoeften.**

EEN PARTIJ FIJNE WIJNEN.

ALS:

Roode wijn. Merk Baöur & Co. in $^1/_1$ en ½ flesschen.
Bourgogne wijn. Merk Kermel. in $^1/_1$ en ½ flesschen.
Chambertin, clos Vougeot, Beaune, Hermitage rouge.
Kersen wijn.
Jamaica rhum.
Old champagne cognac van Baöur & Co.
Cognac John. Albertij.
Eau de vie de Barcelone.
Champagne mousseux.
Champagne van verschillende merken waaronder **veuve Cliqnot.**
Fransche gesorteerde **vruchten** op **water** en **brandewijn, geleien, prunes d'entes,**
Hollandsch, Fransch, en **Engelsch suikerwerk.**
Engelsche beschuiten in blik. alsmede **mosterd.**
Hollandsch banket, koek, en **zuren.**
Een mooi factuur **kinder-speelgoed.**
Een partij **baleinen zweepen** en **wandel stokken.**
Bendi- en **wagen-tuigen.**
Bendi- en **wagen-lijdsels,** en **strengen touw.**
Hagel van verschillende nummers.
Opgemaakte **kinder-hoedjes.**
Heeren hoeden.
Parfumeriën de la société hygienique,
Odeurflacons in kistjes.
Dames werkdoosjes.
Kristallen suikerpotten in pleet **gemonteerd.**
Een paar mahonijhouten **kleerkasten.**

VERDER:

Glaswerk, vazen, wagen kaarsen,
Blikken koffij-kannen, hageltasschen,
Kruid hoorns, en **veldflesschen** enz. enz.

(564) **A. H. DEELEMAN.**

Op de VENDUTIE.

VAN

MOSSEMBEKKER & CO *in liq.*

aan de groote rivier

zullen nog worden verkocht

TWEE NIEUWE VIS à VIS. (573)

HOUT VENDUTIE

TE SOERABAYA.

Vrijdag den 11den Mei.

Zullen door ondergeteekenden op hunne stapelplaats achter de *Kampong Bandaran* op publieke **VENDUTIE** worden verkocht.

p. m. 1000 STUKS BALKEN

afkomstig van den houtaanlap te Blitar behoorende aan den Heer W. B. Loudon.

(603) **B. J. VAN ECK & CO.**

DE VENDUTIE

VAN

MOSSEMBEKKER & CO *in liq.*

aan de groote rivier

is alsnu bepaald op Vrijdag *4den Mei* en zullen de goederen twee dagen van te voren ter bezigtiging zijn. (594)

VENDUTIE WEGENS VERTREK.

Ten huize van den kapitein der infanterie

DE KROON te *Semoet.*

Op den 8sten Mei aanstaande.

Van eenen zoo goed als nieuwen INBOEDEL. (581)

VERTREK VAN STOOMSCHEPEN.

VERTREKDAGEN

van het stoomschip

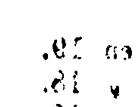

OENARANG,

Van **Batavia 15** en **29** *April.*
19 „ **27** *Mei.*
„ **Samarang** naar **Soerabaya 18** *April.*
„ **2, 16** en **30** *Mei.*
„ **Soerabaya 22** *April.*
„ **6** en **20** *Mei.*
„ **Samarang** naar **Batavia 24** *April.*
8 en **22** *Mei.*

Nadere informatien bij

(527) **ADAM & CO.**

DE STOOMBOOT KRATON,

Vertrekt naar **Pasoeroean, Bezoekie** en **Probolingo,** *op Dingsdag den 1 Mei.*

Informatien zijn te bekomen bij

(606) **McMILLAN MARTEN & CO.**

HET STOOMSCHIP MENADO,

kapitein Neve.

Vertrekt naar Batavia en Samarang, *op Dingsdag den 3den Mei q. s.*

Adres bij

(611) **W. CORES DE VRIES.**

VERTREKKENDE PERSONEN.

B. J. VAN BOSSTRAETEN, kapitein der Infanterie vertrekt voor eenigen tijd naar Nederland.

Gemagtigden

(605) MC LENNAN & CO.

B. P. Martens, naar Nederland. (608)

VERLOREN,

voor circa drie weken geleden, een langharig BRUIN TEEFJE, met witte pootjes en witten hals.

De vinder kan des verkiezende op eene ruime belooning rekenen.

Opgaven aan het bureau van dit blad. (610)

WISSELS OP NEDERLAND.

(525) **B. J. VAN ECK & CO.**

„Willem!" zeide ze.....

De jonge dominé van Alm heette dus willem? Ja, lezer! neem mij niet kwalijk dat ik dit niet vroeger heb gezegd. Hij heette willem en zijne zuster heete maria. Dan was er nog eene meid in huis, die kaatje, en nog een kat, die..... ja! ik had als adam moeten beginnen met de beesten namen te geven, en beging eene schromelijke fout met u de namen mijner helden en heldinnen tot nu toe te verzwijgen.

Wij Hollanders lezen niet gaarne een verhaal zonder namen. Wij meten naar de namen onze belangstelling in de personen van een roman af, wij zijn zelfs niet tevreden met een plat-burgerlijken naam — een officier bij de rijdende artillerie, die de dochter van een baron schaakt, mag geen gerrit heeten. — Wij verlangen mooije, lange namen en menige roman was zonder zijn mooije namen niet mooi, ja! hoe aardig als wij in een roman onzen eigenen naam vinden, niet onzen voornaam — dat is niets bijzonders — maar onzen familienaam, of dien van een onzer kennissen en liefst voor een excentriek karakter! Wij noemen dan onzen vriend: Vicomte de la.... of Markies de.... dat is de napret van onze romanlectuur.

't Zal mij genoegen doen als iemand door de namen in dit verhaal ook maar een halfjaar plezier heeft. Ik heb nu ten minste voldaan aan mijn pligt en me dunkt, willem verhagen kan er door voor een dominé en marie — da's altijd een lieve naam! en de meid..... He! da's aardig! uwe meid heet ook kaatje. —

„Willem!" zeide mevrouw verhagen, (hebt gij dat kunnen onthouden lezer! door den langen tusschenzin heen?) — „willem!".....

Zeide zij verder niets? Neen! want ze was bang dat de baron in den gang het hooren zou, want hij scheen maar niet in de zijkamer te willen gaan, en ze wachtte dus tot haar zoon den keldertrap was opgeklommen en naast haar stond. Toen fluisterde zij met zenuwachtige angst: „De ambachtsheer!"

„Wat!" riep willem, „Op dit uur? Wij ontvangen nog geen bezoek. Geef hem belet mama."

„Maar willem, 't is de ambachtsheer."

„Wat doet er dat toe! Mij dunkt het is geen tijd voor visites. Hij schijnt te denken, dat het er bij ons niet op aankomt."

„Maar willem! 't is de ambachtsheer."

„Ik dacht," zei willem, „dat hij met zijne vrouw zou gekomen zijn. 't Ware beleefder geweest vis-à-vis u."

Onderwijl had mevrouw verhagen hem wat afgeslagen (zoo als wij gewoon zijn te zeggen), zijn witte das regt getrokken, willem zelf bad zijn haar wat opgestreken, zijn gelaat in een andere plooi gebragt, nog een paar maal gezegd, dat hij 't niet zeer beleefd vond, uit den mond van mama het referein: „Maar willem! 't is,"..... gehoord, en nu stapte hij de keuken door naar buiten op de plaats, om de achterdeur weer in te komen en zoo den schijn aan te nemen als of hij uit den tuin kwam.

In den gang riep de ambachtsheer hem reeds in de verte toe:

„Zoo dominé! hoe vaar je? Mij dacht ge zoudt 't mij wel niet kwalijk nemen, dat ik zoo familiaar maar eens aan kom loopen. Eigenlijk moesten wij je een statieuse visite maken, en vooral om mevrouw uwe mama, maar mijn vrouw heeft zoo als ju zult gehoord hebben 't razend druk door het oppassen van mijn jongen, die wat ziek is, we willen hopen voor een korten tijd — 't is anders een gezonde flinke jongen, nu verleden herfst achttien jaar geweest en natuurlijk moeders lieveling. Nu, zij hoopt dat u het niet kwalijk nemen, en eens spoedig met mevrouw en uwe zuster zult komen kijken op 't hof. Deze week zal er met de drukte van 't ontpakken en de intréepreek van zondag wel niet van komen zeker, maar maandag of dingsdag? We zullen u dan het rijtuig sturen, als u 't maar even laat zeggen, want 't is wel digt bij, maar uwe mama misschien..... Nu, we zullen dat dan maar voor afgesproken houden. Mijne vrouw, moet u weten is zeer kerksch, niet orthodox, maar van de ernst weet u — ik heb zoo geen tijd om aan die dingen te denken — maar we hopen dan toch dat u hier veel genoegen zult hebben. De menschen zijn niet kwaad, en als er zoo eens wat aan de pastorie te doen is dan moet je maar spreken. Ik ben presidentkerkvoogd en de notabelen wonen allemaal op plaatsen van mij, maar ik laat ze vrij, ik bemoei me liefst niet met die kerkelijke dingen niet en dan.... nu, we wachten u dan maandag of dingsdag net wanneer u wil, en agathe mijne dochter, die zoo wat van de leeftijd van uwe zuster zal wezen, denk ik zoo wat, uwe zuster is zeker een jaar of negentien? ik heb haar trouwens nog niet gezien, en als 't mooi weer is en je wilt eens wandelen of zoo buiten gaan zitten studeeren in 't boesch, dan kun je dat vrij doen en heb je maar aan den tuinman te zeggen dat hij 't hek open laat, want ze stelen hier 's winters zoo razend, dat ik.... Maar jongens! ik zou mijn tijd verpraten, ik moet naar de stad en blijf om dolf's ongesteldheid niet graag lang van huis. Nu, zoo als gezegd is — adieu! dominé! 't ga je hier goed! Zijn goede lui, maar je mot ze zoo wat onder den duim houden."

(Wordt vervolgd.)

LOGE DE VRIENDSCHAP.

Door bijzondere omstandigheden en heden avond geene receptie in den eersten graad.

NAMENS DEN REGEREND MEESTER, ROEBIJ.

SOERABAYA, 28 April 1860. (609)

TE KOOP

Vier stukken ERVEN, bebouwd met STEENEN PEDAKKEN in de *Kampong Krambangan*, toebehoorende aan SAID ABDULLA BIN SAGIL en te bevragen bij

(607) **ROESLER** *qq.*

TE KOOP

Een paar MASSIEF MAHONIJHOUTEN KLEEDERKASTEN waarvan EEN HANGKAST, te bevragen bij

(604) **A. H. DEELEMAN.**

TE KOOP

VIER CENTRIFUGES

met

STOOMVERMOGEN.

(14) B. J. VAN ECK & CO.

MACHINERIE.

Twee buitengewoon krachtige SUIKERMOLENS met waterwiel-as en gearing compleet, met Cylinders van 54 duim lengte, bij 30 duim diameter en Cylinder-assen van 11 duim diameter. Deze molens zijn de krachtigste welke op Java worden aangebragt, gelijk die welke reeds te *Pandaän, Watoe-toelies* en *Kandang Djattie* staan en zijn in staat om in 24 uren 120,000 tot 150,000 kannen Sap te produceren.

Vier **STOOM SUIKERMOLENS** met Stoomtoestellen-, ketels- en toebehooren compleet; de molencylinders 30 duim lang bij 18 duim diameter, Stoomketel 12 voeten lang bij 4½ voet diameter met vlampijpen, de Cijlinder van het toestel 10½ duim diameter met 24 duim slag. Deze molens kunnen in 14 uren 70,000 tot 80,000 kannen sap produceren met slechts eene geringe hoeveelheid brandstof.

Acht **CYLINDERS** van 48 × 24 duim dimensie voor suikermolens compleet met as en rondselen.

Eene hoeveelheid **SUIKERPANNEN.**

Alle bovengenoemde machinerien zijn nu reeds op weg herwaarts van Engeland, en worden te koop aangeboden door de ondergeteekenden, wie tevens bereid zijn alle soorten van machinerien te leveren welke voor Suikerfabrieken benoodigd zijn.

De teekeningen dezer machinerien zijn bij ons te bezigtigen.

Mc MILLAN MARTEN & CO.

(407) *Agenten voor den Heer* **R. W. THOMSON.**

PAS ONTVANGEN.

DIRECT VAN DE GOLF VAN PERSIE.

Tafel amandelen in kistjes.
Harde amandelen.
Tros rozijnen.
Sultana rozijnen.
Abrikozen.
Pistaches.
Perzische wijn in kalabassen.
Versche dadels in kistjes.
Perziken.
Rozen-water in flesschen en kalabassen.
Arabische gom.
Gedroogde dadels in kistjes.

(599) **L. JOHAN.**

WISSELS op NEDERLAND

bij het agentschap van de Factorij der Nederlandsche Handel-Maatschappij alhier. (422

HOLLOWAY PILLEN en ZALF.

Ad. *f* **1**,— *f* **3**,— en *f* **5**,— per doos of pot, naar gelang van derzelver grootte, bij

(526) **LE ROY & CO.**

NEDERLAND.

De weersgesteldheid, ofschoon thans kalm en zacht, was in de jongst verloopen 14 dagen herhaaldelijk zeer ruw en vooral stormachtig. Inzonderheid den 28sten Februarij, tusschen 5 en 8 ure des avonds, woedde er een storm, zoo fel als men in vele jaren niet had waargenomen. Zoowel hier als overal elders, en niet het minst op het platte land, werd aan gebouwen en plantsoen enorm veel schade toegebragt. Een hier door den wind omgeworpen muur verpletterde een bleekersknecht, terwijl een ander door de afgewaaide loodbedekking van een der kerken, de beenen werden gebroken.

Te 's Hage werden de steilen van een der reservoirs van de gasfabriek verbroken en door de teweeg gebragte wrijving vatte het gas vlam, waardoor een gevaarlijken brand ontstond die gelukkig spoedig gebluscht werd; maar terwijl men daarmede bezig was wierp de orkaan een zwaren boom omver, waardoor 5 menschen zwaar gewond werden.

Te Schiedam werd o. a. het station van den spoorweg zeer beschadigd en juist dat gedeelte, waar langs de telegraafdraden loopen, die daardoor geleden hebben.

Te Nieuwveen zag men stukken van meer dan 60 Nederl. ℔ zwaarte op aanzienlijken afstand geworpen.

Te Zevenhoven werd een in aanbouw zijnde boerenwoning opgenomen en uit elkander geworpen.

Te Utrecht was de schade zeer groot. De schoorsteen van de fabriek van de wed. Smits is op de fabriek-gebouwen neêrgestort en heeft daardoor groot nadeel toegebragt; van de Luth. kerk woei het daklood en van den Dom een wijzer van het uurwerk af.

In de Mijdrechtsche droogmakerij is eene boerderij afgebrand, waarbij eenig vee is omgekomen.

Te Arnhem is, behalve het beschadigen van plantsoen en gebouwen, brand ontstaan in het nieuw aangelegde gedeelte der stad, buiten de Velper barrière. Men was het vuur echter spoedig meester.

Te Huissen, nabij Arnhem, zijn twee huizen ingestort.

Te Apeldoorn werden twee boerenwoningen verwoest.

Onder de gemeente de Lier is o. a. eene geheel nieuwe bouwmanswoning, die gelukkig nog niet bewoond werd, ingestort.

Te St. Michels-Gestel woei de deur open van de woning van den landbouwer van den Boogaart. De felle luchtstroom wierp het vuur uit den haard door het vertrek en zette dat schier op hetzelfde oogenblik in vlammen. Het huis brandde tot den grond af.

Te Heussen-Driel heeft een nog verschrikkelijker brand gewoed.

Te Enschede zijn o. a. eenige gevels omgewaaid. In eene stoomkatoenspinnerij aldaar had een vreeselijk ongeluk kunnen plaats hebben. Terwijl de arbeiders zich in het gebouw bevonden, werd het bovenste gedeelte van den schoorsteen, ter lengte van 5 à 6 Ned. ellen, door den storm naar beneden geworpen en sloeg door het dak en de zolderingen. Eene kolom vuur vloog uit den schoorsteen en deed een oogenblik aan brand denken. De arbeiders verkeerden in doodsangst en meenden, dat de ketel gesprongen was. Gelukkig is daarbij niemand omgekomen en slechts een der arbeiders ligt gewond.

Onder Lonneker had men den dood te betreuren van eene zuigeling, die door het instorten van een muur werd getroffen. Twee andere personen werden daardoor mede gewond.

Tusschen het dorp Wierden en Almelo, is de schoorsteen van de daar gelegen stoombleekerij van den heer Verwijl, geheel ter neder gestort.

De korenmolen te Veenhuizen is door een rukwind omver en tot splinters geworpen, gelukkig zonder verder onheil te weeg te brengen.

Nabij Rhenen zijn op de tabaksplantage *Willem III*, vijf nieuwe tabakschuren vernield en in de stad zelve stortten eene schuur en een gedeelte van een woonhuis in.

Te Rijssen (Overijssel) zijn de steenbakkerijen eene menigte houtloodsen of bergplaatsen voor brandstoffen ingestort of omver gewaaid.

In het dorp Enter, waar de huizen meestal met stroo gedekt zijn, heeft men aan de daken dier huizen veel schade geleden.

In het dorp Holten zijn een huis en twee schuren omgewaaid en heeft een der windmolens mede aanzienlijke schade bekomen.

Ziedaar een beknopt maar uit den aard der zaak onvolledig overzigt, van de rampen door dien vreeselijken storm te weeg gebragt Er waren zooveel telegraafpalen omgeworpen, dat langs verreweg de meeste lijnen, de telegrafische gemeenschap verbroken was. Men heeft waargenomen aan den Helder, dat de wind eene drukking had van 105 Ned. ℔ en op het meteorologisch instituut te Utrecht van 125 Ned. ℔ op de □ Nederlandsche el.

—Op grond van langdurige weerkundige waarnemingen, zoowel op het observatorium te Helder, als op die in andere plaatsen van ons vaderland gevestigd, meent men met eenige zekerheid de naderende stormen vooruit te kunnen weten. De stormen van November, die zooveele schepen hebben doen vergaan, zijn daar en elders zeer duidelijk vooruitgezien. Men is daarom, naar men verneemt, tot het voornemen gekomen, om eene telegrafische communicatie tot stand te brengen tusschen het observatorium aan den Helder en die te Groningen en Maastricht, ten einde uit het resultaat der gelijktijdige waarnemingen tot de meerdere of mindere raadzaamheid te besluiten voor het uitzeilen van koopvaardijschepen, die dikwijls in groote menigten in de havens op eene gunstige gelegenheid voor de uitvaart gelegen hebbende, niet zelden met het eerste ooster- of noordooster-koelte naar zee gaan.

— De *Rotterdamsche Diergaarde* heeft ontvangen: een *Javaansche Eekhoorn*, geschenk van den heer W. J. de Bourgelles Zetteler, gezagvoerder van het fregatschip *Willem Kroonprins der Nederlanden*, van de HH. C. J. Jut & Co. te 's Hage; — een *Javaansche Aap*, geschenk van den heer C. Johan, gezagvoerder van het barkschip *Vijf Vrienden*, van de HH. Bos van Maanen & Co. alhier; — twee *Klaauwieren*, geschenk van den heer H. Houwing, controleur der rijksbelastingen te Lobith; — een fraaije en groote *Klapper-Aap*, geschenk van den heer J. van Delft Cz., te Overschie.

Bij de Vrijdag jl. plaats gehad hebbende ballotage zijn 17 gewone en 2 buitenleden aangenomen.

— Als vrij zeker wordt gemeld, dat den heer *van Hall* het presidium van den ministerraad voor het tijdvak van een jaar is opgedragen. Gelijk men weet, waren de ministers tot dusver volgens den rooster op hunne beurt, gedurende eene maand voorzitter.

ITALIË.

— De bevolking van Emilia is tegen 10 en 11 Maart opgeroepen, om bij wijze van stemming uitspraak te doen over de kwestie der inlijving bij Sardinie. Bij die gelegenheid heeft de dictator Farini eene proclamatie uitgevaardigd van den volgenden inhoud:

„Wij zijn den keizer der Franschen in eene groote mate dank schuldig, dat hij de zaak der Italiaanscheonafhankelijkheid met zijne dappere troepen en in vereeniging met den koning verdedigd heeft. Hij heeft ons buitendien eene groote dienst bewezen, door, na zijne overwinningen, het beginsel van non-interventie vast te stellen. Alzoo is de zoo gedenkwaardige spreuk verwezenlijkt, dat Italie aan de Italianen zal toebehooren.

„Gij hebt, sterk door het vertrouwen in hem gesteld, besloten om u tot elken prijs te verzetten tegen de herstelling der vervallen verklaarde dynastien; gij hebt koning Victor Emanuel, die reeds sinds langen tijd de liefde der bevolking bezat, toegejuicht. De tweedragt, de wanorde, de misdaden zijn gelijktijdig met de voortvlugtige souvereinen verdwenen. De ingezetenen wreken zich op de oude en de nieuwe beleedigingen door vergiffenis; door hunne zucht tot orde en tucht, en door hunne standvastigheid toonden zij zich een vrij volk waardig te zijn.

„In afwachting der gebeurtenissen werd een leger georganiseerd, dat in staat zou zijn om de door de pretendenten in alle deelen van Europa bijeengebragte huurlingen niet alleen terug te drijven, maar hen ook te verstrooijen.

„Europa heeft de overtuiging gekregen, dat de vervallen verklaarde regeringen geen anderen steun hadden dan in eene vreemde magt; dat zij zonder die buitenlandsche magt noch gerestaureerd noch gehandhaafd zouden kunnen worden dat de restauratien de oorsprong zouden zijn van hevige en onophoudelijke onlusten; dat de openbare meening zoozeer tegen haar is, dat elk man van eer voor de nationale zaak gereed zou zijn zich op te offeren.

„Maar terwijl men in Italie verklaarde dat de inlijving het eenige afdoende is, om de bevolking tevreden te stellen en den vrede te verzekeren, is men elders van meening dat men dat doel beter zou kunnen bereiken door de oprigting van een afzonderlijk koningrijk van alle vrije provincien. Men geloofde, nadat de werkzaamheden der vorige nationale vergaderingen afgeloopen waren, dat het thans billijk en vrijzinnig zou zijn, om op nieuw op een breeder grondslag en op eene plegtige wijze den nationale wil te raadplegen.

„Wij, die van meening zijn dat het gezag alleen wettiglijk rust op de rede, de regtvaardigheid en op den wil en de toestemming der volkeren, wij waren van oordeel, dat het ons vrije en opregte burgers betaamt, op het volk een beroep te doen, dat nog meer het regt der natie in het licht zal stellen.

„Ik ben zeker dat, wat ook de uitslag uwer stemming zijn moge, de koning en zijne regering besloten hebben, dien te eerbiedigen en te doen eerbiedigen.

„Dien ten gevolge vaardig ik, uit kracht van de algeheele volmagt mij verleend, een decreet uit, waarbij ik de twee volgende voorstellen aan het algemeene en geheime stemregt onderwerp: *Inlijving bij de constitutioneele monarchie van koning Victor Emanuel II, of een afzonderlijk koningrijk.*

„Wanneer de stemming eenmaal volbragt zal zijn, zal mijn mandaat geëindigd wezen, en ik zal met genoegen de volmagt nederleggen, die uw vertrouwen mij verleend heeft. Gij hebt mij een juist omschreven mandaat opgedragen; ik heb het aangenomen met een diep vertrouwen op de regtvaardigheid van God, in ons goed regt en in uwen moed. Ik heb mij daarvan met volharding gekweten; ik heb met de openbare opinie geregeerd en niet met de partijen. Ik heb geregeerd met het eenige voornemen om uwe wenschen te vervullen. De eerlijkheid en opregtheid waren de eenige leidsvrouwen mijner staatkunde."

— Te Vicenza is dezer dagen overleden zekere Salvi, in wiens testament men de volgende beschikking vermeld vond: Daar het te hopen is, dat het schraapzuchtig gouvernement hetwelk reeds sedert 46 jaren, op eene zoo gruwelijke wijze het arme volk verdrukt, de rijken tot armoede en de armen tot den bedelstaf brengt, weldra gedwongen moge zijn het land te verlaten. — zoo verzoek ik de municipaliteit, in dat geval mijne bezittingen te aanvaarden en daarover zoodanig te beschikken, als zij in het welbegrepen belang des vaderlands noodig zal oordeelen.

— De *Perseveranza* te Milaan deelt eene circulaire des gouverneurs van Venetie aan de districts-kommissarissen mede, waarin wordt bevolen gevolg te geven aan een keizerlijk besluit van 3 Febr., inhoudende dat alle personen, die door hun vorig leven, door hunne denkwijs en houding van vijandige bedoelingen tegen het gouvernement verdacht worden, met geweld tot de militaire dienst zullen worden gedwongen. Het is naauwelijks te gelooven, dat het kabinet van Weenen de voorzigtigheid — om niet meer te zeggen — zoover uit het oog zou verliezen, dat het zich aan zulk een schreeuwend misbruik van magt schuldig zou maken.

— Naar luid van brieven uit Napels, legt de regering van koning Frans II al meer en meer vijandige gevoelens jegens Frankrijk aan den dag. Zij peinst onophoudelijk op eene coalitie tegen Frankrijk en is van meening, dat alle Europesche mogendheden dezelfde gevoelens zijn toegedaan. De ministers verbergen hunne antipathie niet. Men zegt dat de kommandeur Caraffa, minister van buitenlandsche zaken, tot een der gezanten van de groote mogendheden eene lange rede heeft gehouden over de Romeinsche aangelegenheden, welke rede hij met de volgende woorden eindigde: „Zij die de pauselijke bezittingen aanranden, zijn roovers. Wat ons aangaat, wij zullen het wereldlijk gezag van den Heiligen Stoel verdedigen, of wij zullen met Pius IX bezwijken." — De regering ontwikkelt eene aanzienlijke militaire magt en de troepen hebben het bivouac betrokken. — Er hebben arrestatien onder den adel plaats gehad. Daaronder bevond zich de prins de Torella, kamerheer des konings, die naar het bureau van policie gebragt, doch weldra weder in vrijheid gesteld is; zijn broeder, de markies de Bella is in hechtenis gehouden. Men noemt een aantal adelijken, die verbannen zullen worden. — In de arsenalen wordt dag en nacht gewerkt.

DUITSCHLAND.

— De luit.-veldmaarschalk von Eynatten is te Weenen gearresteerd; hetgeen aldaar een niet geringe sensatie heeft gemaakt. Gedurende den Italiaanschen oorlog belast met de approviandering van het leger, werd hij verdacht van zich aan verduistering van gelden schuldig gemaakt of zich knoeijerijen gelegend te hebben. Daar deze beschuldiging hem ter oore was gekomen, stelde hij zich zelf, nadat hij van eene reis was teruggekeerd, ter beschikking der justitie. Men liet hem toen voorshands op vrije voeten; doch het

schijnt dat de loop van het proces, hetwelk inmiddels voortgezet werd, de noodzakelijkheid zijner arrestatie in het licht heeft gesteld.

— Men spreekt te Weenen druk over het testament van eenen rijken zonderling. Die persoon heeft namelijk, met voorbij gaan van al zijne regtmatige erfgenamen, een schoon jong meisje tot universeele erfgename van zijn zeer aanzienlijk vermogen gemaakt. Hierin zou nu juist zoo veel vreemds niet gelegen zijn — maar het merkwaardige volgt. De erflater was namelijk van een aanzienlijken bult en een zoogenaamden paardevoet voorzien, en heeft als voorwaarde gesteld dat het bedoelde meisje eerst dan in het bezit van de erfenis komen kan, wanneer zij met een man trouwt die beide gebreken bezit. Bovendien moet zij telkens de eerste drie maanden van het jaar in een klooster doorbrengen, om voor de ziel van den overledene te bidden. De erfgenamen zullen procederen tot nietigverklaring van dit testament.

— Te Leipzig werd onlangs de directeur der universiteitsbibliotheek, dr. Bruno Lindner, door het hoog geregtshof tot 6 jaren tuchthuisstraf veroordeeld, wegens bedriegelijke ontvreemding van een groot aantal kostbare werken, handschriften, houtsneden, enz. Tot uitvoering van dit bedrog had hij zich van even behendige als strafwaardige middelen bediend. Dit proces heeft een uiterst pijnlijken indruk op het publiek gemaakt.

— In de zitting der Pruissische kamer van afgevaardigden op 1 dezer, heeft de Pruissische regering voor de eerste maal hare zienswijze uiteengezet over de Italiaansche aangelegenheden. Als zoodanig is dit een opmerkelijk feit. De regering heeft namelijk in overeenstemming met die van Rusland, getracht om op een congres bijeen te komen, ten einde op die wijze, zoo mogelijk, de Italiaansche kwestie te vereffenen. Die pogingen zijn echter mislukt. In dat opzigt heeft de verklaring van de Pruissische regering niets in 't licht gesteld, wat niet reeds bekend was. Overigens dient gezegd te worden dat deze discussie ontstaan is naar aanleiding eener petitie ten gunste der vervallen verklaarde dynastien; doch met dat gevolg dat de kamer besloten heeft over te gaan tot de orde van den dag.

Den 28sten Februarij zijn in deze kamer vier regeringsvoorstellen nopens de grondbelasting aangenomen met 222 stemmen tegen 91. Hiermede is in deze kamer het beginsel voor goed beslist, dat de privilegien in zake van grondbelasting moeten afgeschaft worden, terwijl de kamer door het aannemen eener schadevergoeding voor hen, die tot dus verre dat privilegie genoten, aan de eerste kamer de hand ter bemiddeling heeft toegereikt.

Naar men van reizigers verneemt, zijn de Rijn-provincien sterk met troepen bezet. Dit is reeds voor een geruimen tijd, door de Pruissische regering in alle stilte bewerkstelligd.

— De *Köln. Zeitung* velt een zeer scherp oordeel over de troonrede van keizer Napoleon. Het blad noemt de daarin voorkomende zinspeling op het bezit van Savoije, een waardig tegenhanger van de aanspraken, die Napoleon I op de Noord-Duitsche vlakte maakte en beschouwt die zinspeling te meer in een ongunstig licht, omdat daarbij al het mogelijke wordt aangewend om het te doen voorkomen, alsof Frankrijk ten opzigte van die kwestie zijn eigen belang volstrekt niet op den voorgrond stelde. Voorts wordt daarbij herinnerd aan de stellige verzekeringen, door keizer Napoleon vóór, tijdens, en na den Italiaanschen oorlog afgelegd, ter bestrijding van het denkbeeld, alsof het Frankrijk, bij de bevrijding van Italie, tevens om eene uitbreiding van grondgebied te doen ware. Hierbij wordt de opmerking gemaakt, dat de Italianen, met te veel op die verklaringen te vertrouwen, bedrogen zijn geworden en thans ondervinden, dat zij geen „vrije burgers van een groot land" geworden zijn. Napoleons uitspraak, zegt het blad, zijne uitspraak alléén verhindert de vorming van een Noord-Italiaansch koningrijk; want Oostenrijk is ten dien aanzien magteloos, Pruissen en Rusland hebben althans niet officieel geprotesteerd tegen de aanhechting der hertogdommen bij Sardinie, die bovendien door Engeland openlijk wordt ondersteund, waaruit het blad tot de gevolgtrekking komt, dat keizer Napoleon zeer ten onregte geheel Europa er voor aansprakelijk wil stellen, dat de wenschen der Italianen in dat opzigt nog steeds onvervuld zijn gebleven. Niet minder ziet het blad eene onregtvaardigheid in de voorstelling, alsof keizer Napoleon zich niet kan vereenigen met de Piemontesche politiek, op grond dat deze te veel den schijn heeft van alle Italiaansche staten in Sardinie te willen opnemen. Uit dit een en ander tracht het blad aan te toonen, dat de Fransche politiek niet vrij is van Machiavellistische bedoelingen en dat zij hare rigting aan hare jaloezie heeft opgeofferd, zoodra het gebleken was, dat geheel Centraal-Italie zich bij Sardinie wilde aansluiten en zich alzoo een magtig rijk aan de Fransche grenzen zou kunnen vormen. Poogt Frankrijk dit nu te beletten, het gaat ten aanzien der inlijving van Savoye insgelijks minder loijaal te werk; want in de troonrede wordt daarbij wel gesproken van die zaak aan het oordeel der mogendheden te onderwerpen, maar slechts in zooverre, dat de keizer niets anders zal doen, dan aan de mogendheden de gronden bloot te leggen, die hem tot die inlijving hebben genoopt, zonder dat daarbij blijkt of een votum van anderen op de zaak zelve wel van invloed zal kunnen zijn. Ten slotte geeft het blad den wensch te kennen, dat zich eene gewapende coalitie tegen de genoemde inlijving moge vormen en tracht het noodzakelijke daarvan aan te toonen door te wijzen op de uitdrukking, dat Frankrijk Savoije *terugvordert* en dus in weerwil van alle andere betuigingen, zijne oude grenzen feitelijk poogt te herwinnen.

In een volgend artikel bespreekt genoemd blad de beide dépêches van heer de Thouvenel aan de Fransche gezanten te Turin en te Londen, en is daarmede bitter weinig ingenomen, omdat daaruit op nieuw de dubbelzinnige staatkunde der regering van keizer Napoleon blijkt. Het zijn slechts woorden, zegt genoemd blad, die de heer de Thouvenel verspilt. De toestand van Italie is niet verward. Hij is zoo eenvoudig als mogelijk is. Keizer Napoleon heeft herhaalde malen verzekerd, dat hij alleen oorlog voert om de Italianen zelven over hun lot uitspraak te laten doen, en deze hebben dan ook met de grootste eenstemmigheid over hunne toekomst uitspraak gedaan. Indien Napoleon, zoo als hij beloofd heeft, daarmede tevreden ware, dan zouden de Italiaansche aangelegenheden geschikt zijn. Maar hij is er niet mede tevreden, en van daar de verwarde toestand, waarvoor hij te vergeefs andere mogendheden verantwoordelijk stellen wil. Zijn magtwoord verhindert de inlijving van Midden-Italie. Wanneer de keizer den verderen duur van het wereldlijk gezag des pausen in de Romagna verlangd had, dan zou Sardinie zich daartegen niet ernstig verzet hebben. Maar het is hier alweer dezelfde inconsequentie. Eerst verschijnt eene keizerlijke brochure, waarin de paus uitgenoodigd wordt afstand te doen van de Romagna, terwijl de keizerlijke diplomatie in dezelfde rigting werkzaam was; en thans verklaart de heer de Thouvenel, *dat Frankrijk in beginsel geen radicale verbrokkeling, zonder vergoeding van den pauselijken staat zou kunnen erkennen.* Dit nu is ja en neen verkondigen, als 't ware in één adem. Neen — aldus vervolgt de *Kölnische Zeitung* — de toestand is niet verward, maar wel de Fransche politiek en haar getrouw afbeeldsel, de dépêches van den heer de Thouvenel. Niemand kan helderder schrijven dan hij; maar hoe zal hij helder en zonder tegenspraak eene staatkunde uiteenzetten, die overvloeit van de tastbaarste tegenstrijdigheden? Ten slotte zegt het blad, dat Savoye en Nizza eene „aardrijkskundige noodzakelijkheid" worden genoemd voor de veiligheid der Fransche grenzen! Ons echter komt het eer eene aardrijkskundige noodzakelijkheid voor de veiligheid van de grenzen van Europa voor, dat de Bonaparte's op een eiland van den Oceaan wonen.

TURKYE.

— Volgens tijdingen uit Konstantinopel tracht Rusland thans meer dan ooit pressie uit te oefenen op het Turksche gouvernement. Het vindt daartoe gereede aanleiding in de ziekte van prins Milosch, wiens zoon verlangt als troonopvolger te worden erkend, in welke aanspraak Rusland zich heeft gemengd, namelijk om haar te ondersteunen. Men vreest, ingeval de Porte daarin niet bewilligt, voor een opstand onder de Slavonische bevolking, waar de Panslavistsche propaganda zich dagelijks uitbreidt.

— Ook wordt van daar gemeld, dat er over Anapa en Kertch bijna 65,000 Tscherkessen zijn aangekomen, waarvan twee derde gedeelten naar Klein Azie zijn gezonden. Desniettegenstaande neemt het aantal emigranten nog dagelijks toe, terwijl over Trebisonde onlangs nog ruim 1000 Tscherkessen waren aangekomen. Bovendien verwachtte men nog 150 ruiters uit Daghestan, die zich over Kars naar Konstantinopel zouden begeven, waarop nog 30,000 personen zullen volgen, die reeds de noodige toebereidselen maken, om tegen het aanstaande voorjaar op te breken.

INGEZONDEN STUKKEN.

Mijnheer de Redacteur!

In uw veelgelezen blad de *Oostpost* No. 98, komt voor een stuk onder de naam van ASSURANTIE dat, ten gevolge van dit, zooveel besproken vak in den laatsten tijd men verwachten mogt de behandeling zou zijn, van eenige door eene vaardige hand medegedeelde punten, hetzelve in algemeenen of bijzonderen zin betreffende. Ik vond mij daarin al dadelijk zeer teleurgesteld, daar ik alleen in die regelen, eene aanbeveling zie ten doel hebbende „vooral te dezer plaatse te assureren" en „eenige beschouwingen van het onderwerp die den schrijver verraden niet zeer bekend te zijn met het terrein waarop hij zich gewaagd heeft.

In zooverre het nu de bedoeling betreft, om het plaatselijk belang voortestaan, is het voorzeker lofwaardig met het oog op de uitbreiding die de assurantie zaken, verkrijgen om aan te bevelen op Java te verzekeren, maar ik geloof te mogen aantoonen, dat de middelen aangewend door den schrijver om het werkelijk nut daarvan te betoogen kunnen geacht worden te zijn ongepast en voor het doel ONWAARDIG.

ONGEPAST acht ik die middelen daar zij een blaam werpen op de assuradeurs in Europa (waaronder toch voornamentlijk de Nederlandsche, die immers tot nu toe het grootste aandeel in de risico's met deze kolonien hadden, moeten verstaan worden?!) en waarvan de schrijver aanhaalt „dat zij altijd middelen weten te vinden om de verpligte restitutie te ontduiken"

Hij zegt wel, zich niet met dit argument te vereenigen maar benuttigt het toch als inleiding, en in deze strekking alléén, is dat argument gevaarlijk, omdat het kwetsend zoo niet beleedigend is, voor hen die bij hem onder buitengewone verdenking zijn van niet te vergoeden dat werkelijk kan geëischt worden! Het is veelvuldig bewezen, welke talrijke kwestiën uit assurantie zaken gerezen zijn, kwestien die nog steeds aan de orde van den dag blijven en met verdubbelden ijver door partijen worden besproken en behandeld zonder tot voor hun bevredigende uitkomst te leiden, wanneer zij niet door transactie dezelve wenschen te beëindigen.

De schrijver spreekt van „wanneer men in gemoede meent aanspraak te maken op vergoeding, van billijke schade rekeningen enz. enz. doch daarin is reeds eene groote dwaling gelegen om zulks tot hoofdzaak te maken. Wanneer assuradeurs tegen eene vastgestelde premie, deze of gene risico loopen en daarentegen de geassureerde in geval van schade verpligt is, wettige bewijsmiddelen te leveren voor de deugdelijkheid zijner geausteneerde schade, dan kan eene gemoedelijke ook billijke behandeling wel eene uitzondering zijn, maar nimmer tot regel gemaakt worden. Wanneer men echter nagaat het weigeren van schadevergoeding waarbij de bewijsmiddelen veel al ongenoegzaam of onvolledig zijn als; eene onjuiste of onduidelijke scheepsverklaring, eene onhandige seriendeeling, eene waarde chatting van goederen in gezonde en beschadigde staat, eerder fictief dan reëel, eene afwijking der in polis vervatte bestemmingsplaats of verzuimen in de vormen en zoovele andere, ook dikwijls onbekendheid des geassureerden met de voorwaarden vermeld in de polis zijner verzekering, dan zal het gemakkelijk zijn zelfs voor eene onkundige om te begrijpen dat de geassureerde zelve of den gene welke voor hem handelde door gemis aan kennis of ijver, in het verzamelen der bewijsmiddelen alleenlijk oorzaak is, dat zijn geëischte schadevergoeding niet betaald wordt, maar dat hij dan ook niet klage, over assuradeurs waar die ook gevestigd zijn en welke alléén mogen of kunnen vergoeden waartoe zij volgens de polis en naar aanleiding van feiten kunnen verpligt worden.— Als de schrijver meent dat eene gemoedelijke en billijke behandeling op den voorgrond treedt in ieder geval, dan plaatst hij voorzeker directeuren of agenten van assurantie maatschappijen in een gevaarlijk alternatief, of denkt hun eene roeping en eene pligtsvervulling toe welke niet bestaanbaar zijn met de waarde van hun mandaat.

Zij zijn verpligt te vergoeden de schade welke werkelijk verschuldigd is, niets meer, niets minder. Al hetgeen zij daarbuiten doen, is, of: onkunde, of flaauwe behartiging der aan hun toevertrouwde belangen en brengt hun jegens aandeelhouders of maatschappijen in uitgebreide en nadeelige verpligtingen. Ik kom nu nog terug omtrent schrijvers gevoelen over de assuradeurs in Europa. Wanneer de maatschappijen op Java boven het gestelde maximum (dat zij trouwens niet eens van elke risico zullen wenschen te behouden?!) zich verpligt gevoelen bij dezelfde assuradeurs in Europa te herverzekeren, derhalve eventuele schade van die assuradeurs moeten reclameren, welke omvang zal dan hun maximum en hunne risico verkrijgen?, indien zij volgens den schrijver niet zelden chicanes zullen vinden, alzoo in onzekerheid zijn of de schade door die reassuradeurs zal vergoed worden!!

ONWAARDIG omdat het voor de bestaande assurantie zaken op Java eene vernedering kan geacht worden, dat zij eene aanbeveling als van den schrijver zouden behoeven om uitbreiding en voordeel te erlangen. In het oog der assuradeurs in Europa zullen zij voorzeker niet in waarde rijzen, wanneer een onhandig en onkunde ademend dagbladartikel hunne werkkring en het bestaan derzelve komt aanprijzen.

Die aanbeveling voorts is op zich zelve beschouwd even zwak als overbodig.

ZWAK omdat de schrijver alleenlijk zegt, dat eene verzekering in loco hem „raadzaam" voorkomt, is hij werkelijk doordrongen van het nuttige en doelmatige eener assurantie in loco, dat hij het ook wenschelijk ja noodzakelijk noeme; noodzakelijk om dat dezelve alle risico dekt van goederen die van hier verscheept worden.— Het verzekeren van goederen in Europa verscheept blijft echter eene groote aanbeveling dat evenzeer op de plaats van afscheping geschiedt, elke eventualiteit wordt daarmede voorkomen.

OVERBODIG is zijne aanbeveling om alhier te verzekeren: daar het feit der oprigting eener onlangs in werking getredene Zee-assurantie-maatschappij in zich zelve duidelijk bewijst, dat zulks algemeen werd gevoeld en begrepen.

Ten slotte wensch ik dat de assurantie maatschappijen op Java de meest gunstige resultaten zullen opleveren, ook dit wensch ik voor de assurantie maatschappijen in Europa daar agenturen welke wederkeerig door hun gevestigd zijn of worden, hunne belangen al meer en meer vereenzelvigen; en als elke directie door opregte, naauwgezette, voorzigtige handelingen, de kracht van het echte beginsel van assurantie begrijpt en toe ast, dan zullen zij de bloei erlangen, welke de aanhoudende toeneming van wereldproducten en der waardevermeerdering van andere artikelen haar ruimschoots zullen en kunnen opleveren!

Met de plaatsing dezer regelen verpligt u.

Uwe bestendige lezer,
J. B. B.

CORRESPONDENTIE.

Een onzer abonnés maakt de aanmerking dat de straat noordelijk van de societeit dagelijks vuiler en onbruikbaarder wordt, zoo zelfs dat bij regenachtig weder dezelve meer op eene modderpoel gelijkt dan op eenen weg, terwijl door het deponeren van allerlei vuilnis de reukorganen voortdurend zeer onaangenaam worden aangedaan. — Gaarne voldoen wij aan het verzoek van dezen abonné om daarop de attentie der bevoegde authoriteit te vestigen, en wenschen hem toe dat daarin spoedig volgens zijn verlangen moge worden voorzien.

SCHEEPSBERIGTEN.

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum.		Vlag.	Namen der Schepen.	Gezagvoerder.	Naar.
April.	25	Z. M.	Stoomschip Het Loo	Luit. ter-zee 1ste kl. J. van Gogh	Koersstellende om de Oost.
„	„	Nederlandsche	Carolina Amelia	A. Gerhard	Banjermassing.

In lading en in reparatie liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag.	Namen der Schepen.	Gezagvoerders.	Bestemming.	Agenten.
Nederlandsche	Stad Schiedam	F. Wulp	Onbepaald	Fraser Eaton & Co.
Nederlandsche	Kinderdijk	Zwanenburg	Inlossing.	„ „ „ „
„	Hollandia	Wap	Onbepaald	Mathieu Ebbe Ruijs & Co.
„	Jacob	Borger	„	„ „ „ „ „
„	van der Palm	Marcus	Ned. via Indramaijoe.	„ „ „ „ „
Nederlandsche	Delftshaven	Schaap	Onbepaald	B. Kopersmit & Co.
Nederlandsche	Weltevreden	J. J. Duinker	Rotterdam	„ „ „ „
Engelsche	Duchess of Sutherland	M. Megget	Onbepaald	Hill Broekman & Co.
17 April	Jhr. Mr. van der Wal van Puttershoek	Lammerts	Sumanap	Schimmelpenninck & Co.
„	Canton	Tweehuijs	Onbepaald	„ „ „ „ „

Marktprijzen.

SUIKER ƒ 16.—
KOFFIJ.
RIJST (CARGA)
Id. (WITTE)
KOEMUIDEN ℔ picol.
ARAK ℔ legger. ƒ 45.—
OLIE (KLAPPER.)
OLIE (KATJANG.)
KADJANG MATTEN. ƒ 10.—
ROTTING ƒ 8 @ ƒ 9.—
WISSELKOERS

PROTESTANTSCHE EEREDIENST.

Zondag den 29sten April 1860.
's Morgens te half negen ure.
Ds. MOUNIER.

ROOMSCH-KATHOLIEKE EEREDIENST.

Zondag den 29sten April 1860.
Eerste H. Dienst te 7 ure.
De Hoogmis te 8½ ure.
Het Lof 's avonds te 6½ ure.

De inteekening in Nederland kan geschieden bij L. VAN BAKKENES & Co te *Amsterdam* en W. J. VAN HAREN NOMAN te *Leiden*.

Voor ieder in dit blad voorkomend artikel, hetwelk van geene onderteekening is voorzien, stelt de Redactie zich verantwoordelijk zoolang door haar geen ander schrijver wordt opgegeven.

GEDRUKT BIJ LE ROY & CO TE SOERABAYA.